

3. neděle velikonoční – Misericordias Domini

Podklady k domácímu slavení bohoslužby slova

Na stůl můžete připravit Bibli se založenými čteními a hořící svíci. Na úvod můžete zazpívat některou velikonoční píseň (viz závěr).

Vstup

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.
Amen.

Vstupní antifona – Žalm 33,5b.12a

Haleluja! Země je plná Hospodinova milosrdenství,
blahoslavený národ, jehož Bohem je Hospodin!
Haleluja!

Kyrie

Zapaluješ svým slovem naše srdce.

Pane, smiluj se.

Naší nechápané mysli otvíráš smysl svého utrpení.

Kriste, smiluj se.

Dáváš se nám poznat v lámání chleba.

Pane, smiluj se.

Gloria

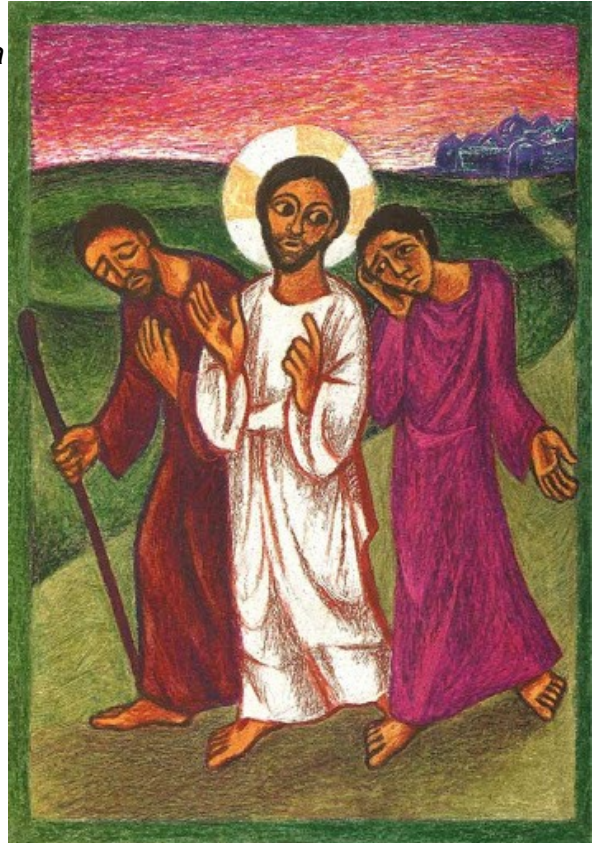
Sláva na výsostech Bohu

a na zemi pokoj! Bůh v nich má zalíbení.

Vstupní modlitba

Bože, dárce všeho života,
svým slovem naám zapaluješ srdce k víře
a při lámání chleba nám dáváš poznat vzkříšeného Krista.
Živ nás tímto pokrmem stále a dej nám schopnost,
abychom světu ukazovali tvé dobro a tvou lásku.
Prosíme tě o to skrze Krista, našeho Pána.

S: Amen.

Bohoslužba slova

První dvě čtení a žalm je možné v případě potřeby vypustit.

1. čtení: Sk 2:14a;36-41

Žalm: Ž 116:1-4;12-19 (můžete se rozdělit na dva chóry a společně se ho modlit po verších)

Epištola: 1Pt 1:17-23

Evangelium: L 24:13-35

Kázání

Také někdy zakoušíte velikonoční smutek? Přes všechny radostné písně, všechna Aleluja a všechna “Kristus vstal z mrtvých” se brzy zase o slovo přihlásí naše staré já, ozvou se bolesti a rozhostí se pocit prázdnoty. Ptáme se, kde je ten Vzkříšený, kterého nevidíme?

Tak to měli i ti dva, co o velikonoční neděli odpoledne putovali do Emauz. Byla by to pěkná pouť – něco přes deset kilometrů. Ale jim nebylo do zpěvu. Jejich srdce byla sevřena zármutkem. Prožívají rozčarování a rezignaci. Čekali jiné Velikonoce. Že Ježíš, ten “prorok mocný slovem i skutkem před Bohem I přede vším lidem”, kterého zástupy vítaly v Jeruzalémě, vykoupí Izrael. Doufali, že projeví svou moc a všechno změní. A on skončil v bezmoci na kříži. Naděje se rozplynula.

Nevíme, kde ty tajemné Emauzy byly a proč tam šli. Ale to není důležité. Podstatné je jen to, že nejsou v Jeruzalémě. Že opustili místo spásy, místo Kristova ukřižování a zmrtvýchvstání. Že se oddělili od svého Místra i od společenství učedníků.

Ale jsou dva. A tak mohou spolu rozmlouvat “o tom všem, co se událo”. A to je často i pro nás zásadní pro to, aby se věci mohly posunout z mrtvého bodu. A jsou na cestě. I to je klíčová věc. Ježíš také s učedníky putoval a cestou je učil. A křesťanství bude v Lukášově pokračování evangelia, ve Skutcích, nazvanou “tou cestou”.

A tu se k nim jako dobrý pastýř, hledající ztracenou ovci, připojí vzkříšený Ježíš. Sdílí s nimi jejich cestu, ale nakonec její směr obrátí a jejich zármutek změní v radost. Nejprve jim dá prostor, aby vyslovili svou hořkost. A pak jim začne ukazovat smysl svého utrpení: “Což neměl Mesiáš to vše vytrpět a tak vejít do své slávy?” A tohle je pro pochopení zvěsti o vzkříšení zásadní. Evangelium je ve své podstatě slovo o kříži. Přesněji: o kříži Vzkříšeného. Zmrtvýchvstání není odstranění pohoršení kříže. Vzkříšení znamená, že kříž platí! Že Ježíšova oběť je přijata a přináší spásu všem, kdo v něho uvěří.

Moc Krista vzkříšeného se projeví v tom, že oči těch dvou, které byly nejprve “drženy”, takže ho nepoznali, se jim “otevřely”. Není v našich lidských silách a možnostech uvidět a potkat vzkříšeného Ježíše. Svými očima nakonec vždy vidíme jen to, co patří k tomuhle světu – a nakonec bezvýhodnost našich lidských cest. Ale on sám se nám dává poznat. Tam, kde

jsme v koncích, tam on s námi vždy znovu začíná. Je to světlo, které se stále znovu prodírá tmou. Radost, která probublává pod našimi smutky a slzami.

A jak se tehdy s Ježíšem setkali? Když jim vykládal Písma. Tehdy jim zahořelo srdce. A i když svět kolem zůstal stejný a stále se smrákalo, naplnil je vnitřní jas a všechno uviděli novými očima, proměněnými vírou. A poznali ho v "lámání chleba". To je výraz, který Skutky apoštolské používají pro večeři Páně, eucharistii.

Vzkříšený Ježíš mezi námi působí tak, že zapaluje naše srdce k víře a zjevuje se nám v lámání chleba. A zase mizí našim očím. Zůstává skrytý i ve svém vzkříšení, skrytý v nádobách hliněných lidského zvěstování, skrytý pod způsoby chleba a vína. A přece se tak dává skutečně poznat.

Nebudme zklamaní, že nám mizí z očí. Že se zdá, že se vše vrací do starých kolejí. Že svět zůstává neprůhledný a naše srdce hluché. Pán je s námi stále. Jeho vzkříšením nezmizely temnoty ani náš smutek. Ale přichází stále znovu, aby nám otevíral oči – a zase nám z očí mizel. Aby naše temnoty projasňoval svým jasným světlem. Putování ve víře není jasné stálé jasné vidění, jsou to spíše okamžiky, když slunce nebo měsíc vyjdou z mraků a na chvíli ozáří naši cestu, abychom věděli, kudy jít, i když se opět setmí. On sám nám daroval dvě cesty, na nichž se nám chce dát poznat: Ve slově evangelia, ve výkladu Písem, zvláště tam, kde se děje ve shromáždění aspoň dvou. A v lámání chleba, ve svaté večeři Páně, v onom emauzkém večeřadle, kde vždy zazáří našim srdcím, aby nám opět zmizel z očí. A my si zpětně uvědomíme: Což s námi nebyl Pán a srdce nám nehořelo?

K rozjímání

"Vzkříšený Kristus přebývá u každého - ať poznáný nebo nepoznaný, dokonce i když o tom člověk neví - jakoby skrytě, tajně. Je palčivým plamenem v srdci člověka, světlem v temnotách. Miluje každého jako svého jediného, za každého dal svůj život, v tom je jeho tajemství. On šeptá v tichu srdce člověka: 'Já jsem to, neboj se'."

(Roger Schutz z Taize)

*Po kázání je vhodné zařadit společné **apoštolské vyznání víry** nebo píseň.*

Přímluvy

Otevřel jsi, náš Pane, ve velikonočním jitře jistou cestu k budoucnosti tvého Království.
Proto se modlíme za všechny, kterým tato cesta nic neříká, za všechny, které svírá minulost jako past, za ty, kdo nemohou dál.

SPOLU TĚ PROSÍME - **Pane, smiluj se!**

Moc smrti byla poražena Ježíšem z Nazareta,
- a proto tě prosíme - za všechny nemocné - za postižené na těle i na duši - za ty, kdo umírají hladem - uprostřed válečného násilí - za ty, kdo nemají sílu k životu ani k lásce.

SPOLU TĚ PROSÍME - **Pane, smiluj se!**

Zůstáváš nám nablízku a povzbuzuješ slovem evangelia i u Kristova stolu
- proto prosíme za všechny, kdo zůstali sami, uzavřeni v cizotě, samotě nebo bolesti, zapleteni do svých problémů

SPOLU TĚ PROSÍME - **Pane, smiluj se!**

Tvůj Duch, který inspiroval proroky - a vedl poutníky - vzbuzuje nový život -
- otevírej naše otupělá srdce - dávej nám vždy znova s důvěrou povstávat a navzájem se posilovat důvěrou, že tvé království roste - a slavně zvítězí.

SPOLU TĚ PROSÍME - **Pane, smiluj se!**

(podle Petry Macháčkové)

Otče náš

Zakončení

Dej nám, Bože, své požehnání,
chraň nás ode všeho zlého
a doved' nás do života věčného

Písně

Kromě ostatních velikonočních písní v EZ a DEZ se k textu evangelia váží zejména EZ 349 *V nás srdce hořelo*, EZ 350 *Přemohl Ježíš smrti noc*, DEZ 622 *Zůstaň s námi* a DEZ 663 *Haleluja* jako zpěv před evangeliem s připomínkou události velikonočního jitra.